

3 НОВИХ ПОЕЗІЙ

Паростки надії

Все життя — хвилюючі моменти,
Повсякденні клопоти без ліку.
І настільки зміщені акценти,
Що людей збивають з пантелику.

Ми так довго марили про рівність,
Щиро сподіваючись на краще, —
Час розбив ілюзії наївні,
Кинув нас усіх напризволяще.

Та отямилась нарешті люди,
Вирвались із стану летаргії...
Б'ють вітри оновлення у груди,
Проростають паростки надії.

Освідчення

Прийму, як дар усмішку Вашу,
Щоб кожна мить втішатись нею.
На Вас молитись буду завше,
Як на богиню, як на фею.
Така, як Ви, мабуть, єдина!
Весняна, сонячна і ніжна.
Ваш голос — пісня солов'їна,
В очах — веселка дивовижна.
Ви неповторна. Слів немає
Красу всю Вашу описати.
Якщо земним хтось марить раєм,
То Вас повинен покохати.
І звідкіля у Вас ця зваба,
Очарування дивна сила?
Боюсь в полон до Вас потрапить
І обпалить любові крила.

Літо

Йшло полями щедре

літо

В голубій косинці.
А вітрець приліг спочити
На вербовій гілці.

І й*му щось гарне снилось
У зеленім лоні...
Сонце м'ячиком скотилось
На мої долоні.

Микола ВЛАДИЧУК.

с. Бабин.